

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Miladou Mašínovou ve věci

navrhovatel: TJ Kotva Braník z.s., IČ 00537462, U ledáren 1557/1, 147 00 Praha 4,
zastoupen JUDr. Julií Pítrovou, advokátkou, Kudeříkové 1103/11a, 148 00
Praha 4

za účasti: Český veslařský svaz, IČ 48136794, Zátopkova 100/2, 169 00 Praha,
zastoupen JUDr. Markem Bilejem, advokátem, Hvězdova 1716/2b, 140 78
Praha 4

o návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku

t a k t o :

- I. Návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí předsednictva účastníka ze dne 11. 4. 2024 přijatého pod bodem 9 písm. g) o nepřijetí oddílu veslování při TJ Kotva Braník za dalšího člena účastníka se zamítá.
- II. Návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady účastníka konané dne 29. 6. 2024 o nepřijetí odvolání navrhovatele proti rozhodnutí předsednictva účastníka o nepřijetí navrhovatele za dalšího člena účastníka se zamítá.
- III. Navrhovatel je povinen zaplatit účastníkovi na účet jeho právního zástupce na náhradu nákladů řízení částku 40 994,80 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

1. Návrhem došlým soudu 8. 7. 2024 se navrhovatel domáhal vyslovení neplatnosti rozhodnutí předsednictva účastníka ze dne 11. 4. 2024, kterým předsednictvo rozhodlo o nepřijetí oddílu veslování při navrhovateli za dalšího člena Českého veslařského svazu, a dále neplatnosti rozhodnutí valné hromady účastníka, která se konala 29. 6. 2024, kterým nebylo přijato odvolání navrhovatele proti uvedenému rozhodnutí předsednictva o nepřijetí navrhovatele za dalšího člena účastníka. Uvedl, že navrhovatel založil veslařský oddíl mládeže a projevil zájem, aby byl tento oddíl přijat do účastníka jako jeho tzv. další člen, tato žádost byla podána 9. 8. 2023 a k ní byly přiloženy požadované dokumenty. Žádost byla nicméně napadeným rozhodnutím předsednictva účastníka ze dne 11. 4. 2024 zamítnuta, přičemž důvodem nepřijetí měl být údajný nesouhlas klubů z tzv. oblasti Vltava, což bylo v rozporu se stanovami účastníka, jelikož takováto podmínka vzniku členství ve stanovách není zakotvena. Navrhovatel se proti tomuto rozhodnutí odvolal k valné hromadě v souladu se stanovami, ta se konala 29. 6. 2024 a v rámci bodu 19 rozhodla, že nevyhovuje odvolání navrhovatele proti napadenému rozhodnutí předsednictva, které zde ovšem bylo chybně datováno, za dalšího člena. Tato rozhodnutí navrhovatel tímto návrhem napadl ze stejných důvodů, a to je rozpor se stanovami a se zákonem. Kromě Shodu s prvopisem potvrzuje S. M.

toho odvolání nebylo řádně na valné hromadě podle navrhovatele projednáno, jelikož nebylo hlasováno o přijetí za dalšího člena, ale o usnesení, jehož obsah byl podle navrhovatele nejasný. Navrhovatel se obrátil v této záležitosti na kontrolní komisi účastníka, leč bezvýsledně. Navrhovatel má zájem hodný právní ochrany ve smyslu ust. § 258 NOZ na vyslovení neplatnosti těchto rozhodnutí, jelikož, pokud veslařský oddíl navrhovatele nebude přijat do účastníka, jeho členové se nemohou účastnit jakýchkoli oficiálních závodů v České republice, rozhodování ve věcech veslařského sportu a rovněž tak je takovýto nepřijatý oddíl vyloučen z jakéhokoli financování poskytovaného účastníkovi z veřejných rozpočtů, tedy nemůže čerpat dotace, které uděluje Národní sportovní agentura jakožto ústřední správní úřad ve věcech podpory sportu, turistiky a sportovní reprezentace. Kluby, které nejsou členy účastníka, nemohou využívat sportovišť, jejichž provoz je rovněž výrazně financován z veřejných zdrojů, jako například v daném případě tzv. Labe Aréna ve Štětí, areál sloužící k výcviku veslařů. Tyto skutečnosti, kdy se navrhovateli jedná především o to, aby členové jeho veslařského oddílu měli možnost účastnit se předmětných závodů, je dán u navrhovatele zájem hodný právní ochrany na vyslovení neplatnosti napadených rozhodnutí, jelikož těmito rozhodnutími je navrhovatel diskriminován ze strany účastníka prostřednictvím právě těchto napadených rozhodnutí. Podle navrhovatele je zde dán i veřejný zájem na soudním přezkumu postupu účastníka, jakým způsobem přijímá členy, když účastník hospodaří s penězi daňových poplatníků, navrhovatel bez účasti v tomto konkrétním spolku (účastníkovi) nemůže svoji činnost vykonávat řádně a v plném rozsahu. Zároveň je toto rozhodnutí předsednictva, potažmo následně i valné hromady, která rozhodovala o odvolání navrhovatele, diskriminační vzhledem k tomu, že jiné oddíly s menším materiálním a personálním vybavením za členy účastníka přijaty byly. Obě rozhodnutí pak jsou v rozporu s hlavním účelem účastníka, kterým je péče o rozvoj veslařského sportu, přičemž v daném případě rozvoj veslování v České republice brání nepřijetím dalšího člena, který má plné materiální vybavení a členskou základnu mladých sportovců, kteří chtějí veslovat. Dále namítala nedostatky zápisu z valné hromady, který neměl mít náležitosti.

2. Při prvním jednání ve věci, které se konalo 16. 12. 2025, pak navrhovatel uvedl jako další důvod neplatnosti usnesení valné hromady to, že předmětná záležitost byla na valné hromadě projednána a rozhodnuto o ní (rozhodnutí o odvolání navrhovatele proti rozhodnutí předsednictva o nepřijetí za člena), přestože tato záležitost nebyla uvedena v pozvánce na tuto valnou hromadu a s jejím projednáním za této situace nevyjádřili souhlas všichni členové účastníka. Při tomto ústním jednání dále uvedla jako další důvod chybné označení napadeného rozhodnutí předsednictva datem, když bylo označeno datem 22. 4. 2024, přičemž ale ve skutečnosti k němu došlo 11. 4. 2024, a zdůraznila dále, že bylo na valné hromadě dáno vadné poučení o hlasovacím kvoru, když podle stanov postačuje pro přijetí tohoto rozhodnutí polovina hlasů přítomných. Skutečnost, že rozhodnutí bylo chybně označeno datem, pak má za následek zmatečnost tohoto rozhodnutí, protože nebylo zřejmé, o čem se rozhoduje.
3. Účastník návrh označil za nedůvodný a navrhl jeho zamítnutí. Především namítal, že navrhovatel není ve věci aktivně legitimován, jelikož není členem účastníka a není u něj dán zájem hodný právní ochrany na vyslovení neplatnosti napadených rozhodnutí. Obě rozhodnutí byla přijata v souladu se stanovami, zákonem a veškerými vnitřními předpisy účastníka. Ve věci se jedná o to, že navrhovatel má zájem být členem účastníka, ale jelikož na členství v účastníkovi není právní nárok, jak se výslovně uvádí ve stanovách i ve vnitřním předpise (zásadách pro přijímání nových členů), z tohoto důvodu rozhodnutí o nepřijetí navrhovatele za člena účastníka nemůže být v rozporu se zákonem a stanovami. Není pravdou, že by skutečnost, že navrhovatel není členem účastníka, bránila navrhovateli v

Shodu s prvopisem potvrzuje S. M.

provozování veslařského sportu, v soutěžích ani v čerpání dotací, z tohoto důvodu tedy navrhovatel nemá zájem hodný právní ochrany na požadovaném rozhodnutí. Zdůraznil, že účastník je spolkem podle ust. § 214 a násl. občanského zákoníku, přičemž spolek je právní formou, která odráží jedno ze základních práv garantovaných ústavním pořádkem České republiky, a to sdružovacího práva podle čl. XX zákona 2/1993 Sb., obsah tohoto článku se pak promítá v ust. § 214 odst. 1 a § 215 odst. 1 občanského zákoníku, z nichž vyplývá, pokud jde o podstatu sdružovacího práva, princip dobrovolnosti. Ten zahrnuje nejenom otázku svobodné volby, zda bude někdo své právo na sdružování realizovat nebo ne, ale také svobodné volby okruhu osob, s nimiž by toto své právo sdílel, respektive společně realizoval. Z tohoto důvodu tedy právní úprava v občanském zákoníku nezakotvuje jakýkoli právní nárok na vznik členství v existujícím spolku a z toho pak vyplývá, že je pouze na vůli jeho členů, zda se dobrovolně rozhodnout dalšího člena přijmout. Pokud navrhovatel namítá údajné formální vady rozhodnutí předsednictva o nepřijetí navrhovatele za člena účastníka spočívající v absenci řádného odůvodnění, pak argumentoval tím, že náležitosti takového rozhodnutí nejsou blíže předpisy účastníka upraveny, a proto absence takového odůvodnění nezakládá rozpor se stanovami. Co se týče rozhodnutí valné hromady, která projednala odvolání navrhovatele a nevyhověla mu, pak je její průběh řádně zachycen v zápisu z této valné hromady, pouze písařskou chybou zde došlo k nesprávnému uvedení data napadeného rozhodnutí předsednictva, kdy bylo skutečně chybně uvedeno datum 22. 4., když se jednalo o rozhodnutí z 11. 4. 2024, jelikož ale všem přítomným na valné hromadě (a následně hlasujícím) bylo dostatečně zřejmé, o jaké odvolání se jedná (proti kterému rozhodnutí předsednictva), tato písařská chyba nemůže mít žádný vliv na platnost rozhodnutí této valné hromady. Následně bylo rozhodnuto hlasy 17 z 35 přítomných členů, že odvolání navrhovatele nebylo vyhověno a navrhovatel nebyl za dalšího člena účastníka přijat. Pokud jde o argumentaci, že stanovy nezakotvují jako podmínku pro přijetí za dalšího člena souhlas klubů z oblasti Vltava, pak navrhovatel k tomu uvedl, že je to sice pravdou, ale ze stanov zároveň nevyplývá, že by si ke svému rozhodnutí předsednictvo nemohlo podle potřeby vyžádat další doplňující podklady, jak se v daném případě stalo, dodatečné podklady pro rozhodnutí si mohlo vyžádat podle ust. čl. II odst. 6 a 7 zásad pro přijímání nových členů. V neposlední řadě pak účastník namítl, že pokud navrhovatel při prvním jednání ve věci 16. 12. 2025 uváděl jako další důvod neplatnosti rozhodnutí valné hromady, že měla údajně odvolání navrhovatele proti rozhodnutí předsednictva o nepřijetí za dalšího člena projednat, přestože tato záležitost nebyla řádně specifikovaná v pozvánce a 100 % členů se nevyslovalo pro její projednání, pak byl tento důvod neplatnosti, jelikož nebyl uplatněn v rámci vlastního návrhu, ale až při tomto prvním ústním jednání ve věci, uplatněn až po uplynutí tříměsíční prekluzivní lhůty ve smyslu ust. § 259 NOZ, tedy z toho důvodu k němu nelze přihlížet. Kromě toho toto není pravdou, jelikož v pozvánce na valnou hromadu byl pod č. 19 zařazen bod označený jako projednání žádostí o členství ČVS a pod takto formulovaný bod lze předmětnou záležitost podřadit, jelikož se fakticky svojí podstatou o žádost o přijetí za člena jednalo, jelikož v návaznosti na to, jakým způsobem by bylo o odvolání navrhovatele valnou hromadou rozhodnuto, buď by se navrhovatel členem účastníka stal nebo nestal. Z těchto důvodů navrhl, aby byl návrh v plném rozsahu zamítnut.

4. Mezi účastníky bylo nesporné, že rozhodnutí předsednictva o nepřijetí navrhovatele za dalšího člena účastníka bylo učiněno 11. 4. 2024 a že v zápisu z valné hromady konané 29. 6. 2024 je nesprávně toto datum uvedeno jako 22. 4. 2024.
5. Dále soud provedl všechny účastníky označené listinné důkazy, navržené výsledky svědků z důvodu hospodárnosti neprováděl, jelikož pro rozhodnutí podstatné skutečnosti v

Shodu s prvopisem potvrzuje S. M.

dostatečném rozsahu vyplynuly z listinných důkazů a zčásti také z toho důvodu, že navrhovatelem navrhované výsledky se vztahovaly k prokázání skutečností, které soud nepovažuje za podstatné.

6. Z provedených důkazů stanovami účastníka soud zjistil, že členství je upraveno v čl. III, přičemž členství je dobrovolné, účastník má řádné členy, čestné členy, další členy a přenesené členy. Členství, jak výslovně stanoví čl. III bod 2, v ČVS vzniká na základě rozhodnutí valné hromady nebo předsednictva. Na členství není právní nárok. Podle čl. IV je předsednictvo statutárním orgánem účastníka, rozhoduje o přijímání a vylučování členů a členů orgánů pobočného spolku ČVS. Dále má účastník podle čl. VII kontrolní komisi jakožto kontrolní orgán, které přísluší mimo jiné kontrolovat dodržování stanov a rozhodnutí valné hromady a upozorňovat předsednictvo na zjištěné nedostatky a předkládat návrhy na jejich nápravu, kontrolní komise se řídí stanovami a obecně platnými právními předpisy a usneseními valné hromady.
7. Ze zápisu z jednání předsednictva účastníka z 11. 4. 2024 soud zjistil, že bodem g) předsednictvo projednalo žádost o přijetí oddílu veslování TJ Kotva Braník, z. s. Dále je zde konstatováno, že žádost o přijetí byla projednána kluby v oblasti Vltava a ty s přijetím tohoto oddílu za člena většinou nesouhlasí, předsednictvo vzalo v úvahu názor těchto klubů a rozhodlo o nevyhovění žádosti TJ Kotva Braník o přijetí oddílu veslování za dalšího člena, přičemž toto usnesení bylo přijato hlasy všech přítomných šesti členů předsednictva ČVS, obsah tohoto zápisu ani navrhovatel nezpochybňoval, přijetí tohoto rozhodnutí dne 11. 4. 2024 bylo tedy kromě toho mezi účastníky nesporné. Toto rozhodnutí pak bylo navrhovatelem oznámeno dopisem předsedy ČVS z 22. 4. 2024, že předsednictvo účastníka na jednání 11. 4. 2024 rozhodlo o nepřijetí oddílu veslování navrhovatele za dalšího člena účastníka s poučením o možnosti podat odvolání. To potom podal navrhovatel podáním bez data, které bylo nicméně doplněno podáním z 3. 6. 2024, přičemž v tomto odvolání je napadené rozhodnutí předsednictva označeno datem 22. 4. 2024, když přitom dopis, jímž bylo rozhodnutí o nepřijetí navrhovatelem oznámeno, je datován 22. 4. 2024 a napadené rozhodnutí je v něm správně označeno datem jeho přijetí 11. 4. 2024. Tedy z uvedeného je zřejmé, že sám navrhovatel ve svém odvolání napadené rozhodnutí předsednictva nesprávně označil datem 22. 4. 2024. V doplnění z 3. 6. 2024 již datum přijetí tohoto rozhodnutí nezmiňuje a hovoří o něm pouze věcně jako o zamítavém rozhodnutí předsednictva účastníka o nepřijetí oddílu veslování TJ Kotva Braník za dalšího člena ČVS.
8. Z pozvánky na valnou hromadu, která se konala 29. 6. 2024, soud zjistil, že pod bodem XVII pořadu jednání valné hromady je uvedeno „projednání žádostí o členství v ČVS“.
9. Ze zápisu z této valné hromady pak soud zjistil, že měla na programu projednání žádostí o členství v ČVS (formulováno shodně jako v pozvánce), přičemž valná hromada byla usnášeníschopná, jelikož byla přítomna nadpoloviční většina všech členů podle čl. IV odst. 4 stanov. Pod bodem XIX pak byly projednávány žádosti o členství v ČVS, přičemž pod bodem 3 tohoto bodu XIX bylo projednáno odvolání navrhovatele proti rozhodnutí předsednictva účastníka, zde označeno datem 22. 4. 2024 (stejně jako v odvolání), o nepřijetí oddílu veslování při TJ Kotva Braník za dalšího člena ČVS. Je zde zachyceno projednání výhrad k chování a vystupování kontaktní osoby oddílu A. K. ze strany předsedy klubu SK Hamr – veslování. Dále bylo hlasováno o vyhovění odvolání proti rozhodnutí předsednictva účastníka o nepřijetí oddílu veslování při TJ Kotva Braník za dalšího člena ČVS a před tímto hlasováním bylo dáno poučení, že důsledkem vyhovění odvolání bude přijetí oddílu veslování při TJ Kotva Braník, z. s. za dalšího člena účastníka. Opakovaně byl

Shodu s prvopisem potvrzuje S. M.

zrekapitulován proces jednání o přijetí navrhovatele za dalšího člena, dále byli poučeni, že ke schválení bude třeba dvou třetin přítomných hlasů, následně člen mandátové komise po přepočítání hlasů sdělil, že je přítomno 35 delegátů s hlasovacími právy a dvě třetiny z toho představují 24 hlasů. Opakovaně byl vznesen na přítomné dotaz, zda je všem jasné, o čem se bude hlasovat, a byli vyzváni k hlasování o vyhovění odvolání proti rozhodnutí o nepřijetí oddílu veslování navrhovatele za dalšího člena účastníka. Pro vyhovění odvolání hlasovalo z přítomných 35 delegátů 2, proti hlasovalo 17 a zdrželo se 16. Tedy pro vyhovění odvolání, potažmo přijetí oddílu veslování navrhovatele hlasovali pouze 2 hlasy a proti bylo 17. Odvolání navrhovatele proti rozhodnutí předsednictva o nepřijetí oddílu veslování navrhovatele za dalšího člena účastníka valná hromada tedy nevyhověla. Je zde sice opakovaně zmiňováno nesprávné datum přijetí napadeného rozhodnutí (22. 4. 2024), evidentně podle názoru soudu z toho důvodu, že sám navrhovatel napadené rozhodnutí ve svém odvolání takto špatně datem označil, z formulace této části zápisu z jednání valné hromady je ale jednoznačné, že všichni hlasující věděli, o čem hlasují z hlediska věcného, tedy o vyhovění odvolání navrhovatele proti rozhodnutí předsednictva o nepřijetí jeho oddílu veslování za dalšího člena účastníka, a tomuto odvolání valná hromada nevyhověla, když pro vyhovění odvolání hlasovaly pouze 2 hlasy a proti hlasovalo 17. Není podstatné, že zde bylo dáno poučení, že je potřeba k přijetí rozhodnutí dvoutřetinové většiny hlasů všech přítomných s ohledem na to, že, když hlasovali pro pouze 2, nejednalo se ani o dvoutřetinovou, ani o potřebnou nadpoloviční většinu přítomných delegátů. Protože se pro vyhovění odvolání navrhovatele (potažmo tedy přijetí oddílu veslování navrhovatele za dalšího člena účastníka) vyslovily pouze 2 hlasy, nebylo toto usnesení v souladu s čl. V bod 5 přijato, když pro jeho přijetí postačovala nadpoloviční většina přítomných delegátů, nebylo potřeba dvoutřetinové většiny hlasů všech přítomných delegátů, jelikož se nejednalo o usnesení v záležitosti uvedené v čl. V odst. 3 písm. b), j), k), l), m), n) a o).

10. Ze zprávy kontrolní komise účastníka ohledně kontroly provedené na základě podnětu navrhovatele, která byla provedena 15. 7. 2024, pak vyplývá, že předmětem kontroly bylo prověření postupu předsednictva účastníka při přijímání TJ Kotva Braník, z. s. za dalšího člena účastníka na základě žádosti o přijetí z 9. 8. 2024 a dále prověření způsobu hlasování a přijetí usnesení na valné hromadě účastníka dne 29. 6. 2024 o odvolání navrhovatele proti rozhodnutí předsednictva o nepřijetí za dalšího člena účastníka. Z této zprávy vyplývá závěr, že postup předsednictva účastníka při vyřizování žádosti o přijetí oddílu veslování TJ Kotva Braník za dalšího člena účastníka na základě jeho žádosti z 9. 8. 2024 byl v souladu se stanovami účastníka a dále, že formulace usnesení, o kterém bylo hlasováno na valné hromadě 29. 6. 2024, a způsob hlasování delegátů na této valné hromadě byl v souladu se stanovami účastníka a hlasování proběhlo transparentně, tedy z uvedeného je zřejmé, že kontrolní komise účastníka neshledala v dané záležitosti žádný rozpor se stanovami.
11. Z důkazů provedených na návrh účastníka pak má soud za zjištěné, že není pravdou, že by navrhovatel a jeho veslařský oddíl mohl participovat na dotacích určených na podporu sportu a zúčastnit se veslařských závodů (výzva č. 14/2024, kabina 2024 a výzva č. 18/2023, můj klub 2024, novinové články ohledně účasti veslařů navrhovatele v soutěžích a přehled dotací poskytnutých navrhovateli, nabídka služeb na oficiálních internetových stránkách sportovního areálu v Račicích). Z důkazů zásadami pro přijímání nových členů vyplývá, že tyto zásady upravují přijímání nových členů s výjimkou čestných do účastníka v souladu s čl. III. stanov, tedy že tento článek rozpracovávají. Znovu se v nich v čl. I odst. 2 opakuje, že na přijetí za člena není právní nárok a že žadatel o členství musí splnit podmínky stanovené stanovami a těmito zásadami. V čl. II je úvodem uvedeno, že účastník posuzuje, zda veslařský klub/oddíl bude přijat za člena a dále, za jakých podmínek může být veslařský klub za člena ČVS přijat. V čl. II. bod 6 je pak stanoveno, že si účastník

Shodu s prvopisem potvrzuje S. M.

vyhrazuje právo požadovat po veslařském klubu splnění dalších podmínek a předložení dalších listin. Článek III těchto zásad jednoznačně stanoví, že rozhodnutí o přijetí respektive nepřijetí za člena nemusí být odůvodněno.

12. Soud má tedy provedeným dokazováním za zjištěné, že v daném případě navrhovatel požádal o přijetí jeho oddílu veslování za dalšího člena účastníka. O této žádosti rozhodlo předsednictvo účastníka dne 11. 4. 2024 zamítavě, když vzalo v potaz negativní stanovisko klubů z oblasti Vltava k potencionálnímu členství oddílu veslování navrhovatele v účastníkovi. Stanovy účastníka neuvádějí konkrétní podmínky pro přijetí za člena jakožto podklad pro rozhodnutí předsednictva o žádosti o přijetí, avšak výslovně uvádějí, že na členství v účastníkovi není právní nárok. V souladu se stanovami se navrhovatel proti tomuto rozhodnutí odvolal k valné hromadě, přičemž ve svém odvolání chybně uvedl datum, kdy bylo napadené rozhodnutí přijato (22. 4. 2024, když přitom bylo přijato 11. 4. 2024). Valná hromada dne 29. 6. 2024 projednala odvolání navrhovatele proti tomuto rozhodnutí předsednictva a bylo jednoznačně zřejmé, že bylo pak hlasováno o vyhovění odvolání navrhovatele, což by mělo za následek přijetí jeho klubu veslování za dalšího člena účastníka. V zápise z valné hromady je napadené rozhodnutí předsednictva označováno chybně datem 22. 4. 2024, což je dle názoru soudu jednoznačně způsobeno tím, že v odvolání, které valná hromada projednávala, navrhovatel sám toto napadené rozhodnutí takto chybně označil. Zároveň je ale jednoznačné, že delegáti na valné hromadě věděli, že hlasují o tom, zda bude vyhověno odvolání navrhovatele, což by mělo za následek přijetí oddílu veslování za dalšího člena. Následně tomuto odvolání vyhověno nebylo, jelikož pro hlasovali pouze 2 z přítomných 35 delegátů, takže toto rozhodnutí nebylo přijato, protože k jeho přijetí bylo zapotřebí podle příslušného shora citovaného článku stanov nadpoloviční většiny přítomných delegátů. Záležitostí se zabývala také kontrolní komise účastníka a neshledala v postupu předsednictva ani následně valné hromady, která rozhodovala o odvolání proti rozhodnutí předsednictva, jakýkoli rozpor se stanovami nebo zákonem.
13. Podle ust. § 258 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku každý člen spolku nebo ten, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany, může navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku pro jeho rozpor se zákonem nebo stanovami, pokud se neplatnosti nelze dovolat u orgánů spolku.
14. Podle ust. § 259 NOZ, právo dovolat se neplatnosti rozhodnutí zaniká do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl nebo mohl dozvědět, nejpozději však do jednoho roku od přijetí rozhodnutí.
15. Podle ust. § 214 odst. 1 NOZ, alespoň tři osoby vedené společným zájmem mohou založit k jeho naplňování spolek jako samosprávný a dobrovolný svazek členů a spolčovat se v něm.
16. Podle ust. § 215 odst. 1 NOZ, nikdo nesmí být nucen k účasti ve spolku a nikomu nesmí být bráněno vystoupit z něho.
17. Podle čl. XX zákona č. 2/1993 o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součástí ústavního pořádku České republiky platí, že právo svobodně se sdružovat je zaručeno.
18. Shora popsany skutkový stav soud posoudil následovně. V první řadě se zabýval aktivní legitimací navrhovatele ve smyslu ust. § 258 NOZ, kdy navrhovatel není členem účastníka, soud se tedy zabýval otázkou, zda navrhovatel má zájem hodný právní ochrany na požadovaném vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánů spolku. Dospěl k závěru, že nikoli, Shodu s prvopisem potvrzuje S. M.

a to ze dvou důvodů. Jednak z toho důvodu, že protože se navrhovatel fakticky domáhal přijetí za člena účastníka tím, že požadoval vyslovení neplatnosti rozhodnutí předsednictva účastníka o nepřijetí jeho oddílu veslování za člena účastníka a potažmo i neplatnosti usnesení valné hromady účastníka, která nevyhověla odvolání navrhovatele proti tomuto rozhodnutí předsednictva. Výsledkem toho by tedy bylo znovu rozhodovat o žádosti navrhovatele o členství v účastníkovi, tedy fakticky se navrhovatel domáhal přijetí za člena touto formou. Jelikož na členství v účastníkovi není právní nárok, jak výslovně stanoví stanovy a jejichž shora citovaná ustanovení korespondují s ustanoveními občanského zákoníku, konkrétně § 214 a násl., upravujících spolek jako právní formu odrážející jedno ze základních práv garantovaných ústavním pořádkem České republiky, práva sdružovacího podle ust. čl. XX zákona č. 2/1993 Sb. o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, podle názoru soudu již z tohoto důvodu nemůže být dán u navrhovatele zájem hodný právní ochrany na to, aby se navrhovatel proti vůli členů účastníka stal jeho dalším členem. Podstatou sdružovacího práva podle tohoto čl. XX Listiny základních práv a svobod je zaručené právo se svobodně sdružovat, kdy každý má právo spolu s jinými se sdružovat ve spolcích, společnostech a jiných sdruženích. Z uvedené definice jednoznačně vyplývá, že každý má právo jednak vstupovat do takového sdružení, ale zároveň to nemůže znamenat, že by stávající členové takového sdružení, v daném případě spolku, museli strpět vstup dalšího člena proti jejich vůli. Takovýto výklad by byl v logickém rozporu s jednoznačným smyslem takovéto definice (dobrovolného) sdružovacího práva. Z uvedeného vyplývá, že se nelze domáhat proti vůli stávajících členů spolku přijetí za člena spolku. Proto nemůže být dán ani zájem hodný právní ochrany na požadovaném rozhodnutí, jehož důsledkem by mohl být nucený vstup navrhovatele do účastníka (proti vůli stávajících členů).

19. Zájem hodný právní ochrany podle názoru soudu není dán ani z hlediska věcné argumentace navrhovatele, který svůj záměr a potřebu stát se členem účastníka zdůvodňoval tím, že bez toho nemohou sportovci jeho veslařského oddílu řádně provozovat tento sport, jelikož se nemohou účastnit závodů a využívat sportoviště, kterými disponuje účastník, a dále, že se účastník nemůže podílet na dotacích poskytovaných státem na rozvoj tohoto veslařského sportu. Tato argumentace byla vyvrácena důkazy provedenými na návrh účastníka, kdy bylo prokázáno, že tomu tak není, jelikož veslařský oddíl navrhovatele se i tak, jako nečlen účastníka, závodů účastní, může využívat sportoviště určená pro veřejnost a rovněž čerpá dotace určené na rozvoj sportu. Z těchto důvodů soud dospěl k závěru, že navrhovatel nemá v daném případě aktivní legitimaci k podání tohoto návrhu z důvodu absence zájmu hodného právní ochrany na požadovaném rozhodnutí.

20. Soud dále na základě provedeného dokazování shora popsaného dospěl k závěru, že obě napadená rozhodnutí byla přijata v souladu se stanovami účastníka a zákonem, takže i pokud by u navrhovatele byl dán zájem hodný právní ochrany na požadovaném rozhodnutí, nebylo by možno shledat žádný důvod pro vyslovení jejich neplatnosti. Podle konkrétních ustanovení stanov účastníka rozhoduje o přijetí dalšího člena účastníka předsednictvo, tak, jak se stalo v daném případě, to navrhovatel ani nezpochyboval. Rozhodnutí o nepřijetí oddílu veslování navrhovatele za dalšího člena účastníka bylo přijato potřebnou většinou všech členů předsednictva, přičemž podle názoru soudu veškeré podmínky stanovené stanovami účastníka i zákonem byly splněny. Stanovy neuvádějí žádné podrobnosti ani s nimi související zásady pro přijímání nových členů v tom smyslu, že by pro nepřijetí dalšího člena musely být splněny nějaké konkrétní podmínky, záleží tedy na rozhodnutí předsednictva, jak o žádosti o přijetí rozhodne. K tomu si může podle stanov a zásad pro přijímání nových členů vyžádat po uchazeči doplňující doklady, ale zároveň ani

Shodu s prvopisem potvrzuje S. M.

stanovy ani tyto zásady neuvádějí, že by si pro svoje rozhodnutí předsednictvo nemohlo obstarat další informace, které ve stanovách nebo zásadách nejsou přímo zakotveny. Takže, pokud v daném případě navrhovatel považoval za důvod neplatnosti rozhodnutí o nepřijetí to, že si předsednictvo vyžádalo stanovisko oblasti Vltava, což není výslovně zakotveno jako podmínka pro přijetí ve stanovách, pak má soud za to, že právě proto, jelikož to tudíž není ani vyloučeno, bylo zcela v kompetenci předsednictva, pokud si získalo další informace potřebné pro přijetí rozhodnutí o žádosti navrhovatele o členství. Tedy soud má za to, že toto rozhodnutí předsednictva bylo přijato zcela v souladu se zákonem a stanovami účastníka. Rovněž tak ze stejného důvodu, pokud toto rozhodnutí neobsahuje konkrétní zdůvodnění, proč bylo o žádosti o členství rozhodnuto tímto způsobem, nepředstavuje tato skutečnost žádnou vadu, která by mohla mít za následek neplatnost takového rozhodnutí, právě proto, že, když na členství není právní nárok, záleží na rozhodnutí předsednictva, jak o žádosti rozhodne, bez ohledu na důvody, pro které se tak stalo. Podle čl. III odst. 5 stanov účastníka pak platí, že odmítnutý žadatel může podat odvolání k nejbližší valné hromadě, přičemž její rozhodnutí je konečné. To se v daném případě stalo a následně valná hromada 29. 6. 2014 rozhodovala o odvolání navrhovatele proti tomuto zamítavému rozhodnutí předsednictva. V této souvislosti má soud shodně s účastníkem za to, že odpovídá ustálenému výkladu, že případný soudní přezkum rozhodnutí orgánu spolku podle ust. § 258 občanského zákoníku se může týkat pouze posouzení souladu napadeného rozhodnutí se stanovami a zákonem ohledně dodržení stanoveného postupu, nikoli věcného přezkumu důvodů, které k určitému rozhodnutí vedly, jelikož jinak by takovýto způsob přezkumu představoval neoprávněný zásah do spolkové autonomie. Věcně by soud mohl rozhodnutí o nepřijetí člena přezkoumávat pouze tehdy, pokud by ze stanov plynul nárok zájemce na členství po splnění určitých podmínek, je-li však přijetí člena na uvážení spolkového orgánu, je třeba, aby soud v tomto směru v soudu se zásadou spolkové autonomie toto uvážení respektoval. K takové situaci došlo právě v daném případě, kdy ze stanov ani zásad pro přijímání členů neplyne nárok žadatele na přijetí za člena, a to ani ve vztahu k těm určitým ustanovením zásad, které uvádějí, jaké podmínky musejí být splněny pro přijetí za člena, neboť ani splnění těchto podmínek u konkrétního zájemce o členství nezakládá jeho právní nárok na vznik členství.

21. Valná hromada 29. 6. 2024 pak projednala odvolání navrhovatele proti tomuto zamítavému rozhodnutí o členství, přičemž podle názoru soudu byly splněny všechny podmínky pro přijetí tohoto rozhodnutí, a tudíž soud neshledává žádný důvod pro jeho neplatnost. Pokud navrhovatel ve vztahu k této valné hromadě namítal, že předmětná záležitost nebyla řádně definována v pozvánce na valnou hromadu, když v pozvánce bylo uveden jako bod programu „projednání žádostí o členství v účastníkovi“, a že pod takto formulovaný bod pozvánky nelze podřadit projednání odvolání navrhovatele proti zamítavému rozhodnutí předsednictva o členství v účastníkovi, pak jednak v původním návrhu, který byl podán v řádné tříměsíční lhůtě ve smyslu ust. § 259 NOZ, tento důvod neplatnosti usnesení valné hromady nebyl obsažen a navrhovatel jej uplatnil až při ústním jednání 16. 12. 2025, tedy po uplynutí tříměsíční prekluzivní lhůty ve smyslu citovaného ustanovení, soud se tímto důvodem neplatnosti tedy nemohl zabývat, jednak má soud za to, že by bylo nepřijatelným formalismem argumentovat, že pod bod pozvánky označený jako projednání žádosti o členství v účastníkovi by nebylo možno zahrnout rozhodování o odvolání nepřijatého uchazeče o členství, kdy evidentně v návaznosti na to, jak bude o tomto odvolání rozhodnuto, by se buď znovu řešila žádost navrhovatele o přijetí, anebo by v případě nevyhovění odvolání bylo jasně dáno, že se navrhovatel členem účastníka nestal. Tedy v obou případech by se řešilo členství navrhovatele v účastníkovi.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. M.

22. Pokud navrhovatel vznášel námitky, co se týče průběhu valné hromady a její údajné zmatečnosti, respektive argumentoval, že přítomní nevěděli přesně, o čem se bude hlasovat, kdy poukazoval jednak na nesprávné označení napadeného rozhodnutí předsednictva datem a jednak na nesprávné pučení o hlasovacím kvoru uvedené v rámci valné hromady, pak má soud za to, že tyto námitky procesního charakteru nejsou způsobilé vyvolat neplatnost rozhodnutí valné hromady. Jak podle názoru soudu zcela přesvědčivě vyplývá z důkazu zápisem z této valné hromady, sice bylo napadené rozhodnutí předsednictva nesprávně označeno datem 22. 4. 2024, ale jelikož bylo zároveň zcela pregnantně uvedeno, že bude rozhodováno o odvolání proti rozhodnutí předsednictva o nepřijetí oddílu veslování navrhovatele za člena účastníka, bylo dostatečně vysvětleno, co bude předmětem tohoto hlasování, a to včetně důsledků hlasování o vyhovění nebo nevyhovění odvolání navrhovatele. Tedy tato argumentace navrhovatele je účelová, a to zejména i proto, že to byl navrhovatel, kdo v odvolání chybně toto rozhodnutí datem označil, zároveň ale z věcného hlediska uvedl, že se jedná o rozhodnutí o nepřijetí oddílu veslování navrhovatele za člena účastníka, tedy sám vycházel z toho, že je dostatečně srozumitelné, pokud je toto rozhodnutí označeno věcně jeho obsahem. Tedy nesprávné uvedení data napadeného rozhodnutí zde nehraje z hlediska určitosti a transparentnosti roli, podstatné je, že bylo zřejmé, o čem se hlasuje. Totéž platí o poučení poskytnutém v průběhu projednávání tohoto bodu, že je k přijetí tohoto rozhodnutí potřeba dvoutřetinové většiny, jelikož toto poučení nemá vliv na to, jak jednotliví delegáti hlasovali. Ve skutečnosti bylo potřeba pouze nadpoloviční většiny přítomných delegátů k přijetí rozhodnutí o vyhovění tomuto odvolání. Jak bylo prokázáno zápisem z valné hromady, pro vyhovění tomuto odvolání z 35 přítomných hlasovali pouze 2, 17 jich bylo výslovně proti a 16 se zdrželo hlasování. Tedy pro vyhovění odvolání hlasovali pouze 2 z 35 delegátů, tudíž toto rozhodnutí nemohlo být přijato.
23. Soud tedy z těchto důvodů dospěl k závěru, že rovněž tak nejsou dány žádné důvody, pro které by mohla být vyslovena neplatnost rozhodnutí valné hromady účastníka z 29. 6. 2024 o nevyhovění odvolání navrhovatele proti rozhodnutí předsednictva o nepřijetí jeho oddílu veslování za člena účastníka.
24. Z uvedených důvodů soud musel návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí předsednictva o nepřijetí oddílu veslování navrhovatele za člena účastníka a rozhodnutí valné hromady, která nevyhověla odvolání navrhovatele proti němu, jako nedůvodný zamítnout.
25. O nákladech řízení pak bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 OSŘ podle úspěchu ve věci, náhrada nákladů řízení byla tedy přiznána úspěšnému účastníkovi v rozsahu nákladů právního zastoupení za 8 úkonů právní služby podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. včetně 21 % DPH a 8 režijních paušálů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu včetně 21 % DPH, a to celkem ve výši 40 994,80 Kč, jak požadoval.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Pokud by nebylo splněno dobrovolně, co ukládá toto rozhodnutí, až bude vykonatelné, je možno podat návrh na výkon rozhodnutí soudem.

V Praze dne 10. března 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje S. M.

JUDr. Milada Mašínová
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. M.